

R^e. Omnia pertinet ad fidei Christianæ veritatem, ut credamus
Hoc, quod Christus in cœna sua nobis distribuit & manducare jubet,
esse verum ipsius corpus. Id enim requirunt ipsius clarissima verba:
Edite, Hoc est corpus meum. Neg, oppones hic nobis corporis
Christi veritatem: quam & què nos credimus & urgemos, atq; veri-
tatem verborum Christi cœnam hanc sacram instituentis.

28. Argument. 3. Ab Auctoritate Brentii tropum quen-
dam concedentis, itemq; Bellarmini.

R^e. Brentius Metonymiam sacramentariam perpetuò odit
cane pejus & angue, eamq; fortissimè oppugnavit & expugnavit: ut
constat ex multis ipsius scriptis. Quid verò de synecdoche D. Lutheri
habendum sit, diximus disputatione I. th. 76. Bellarmini verò Au-
ctoritate nostām non tenemur, quā pars contraria. Nam & ipse
ex professo refutat metonymiam.

29. De sede Tropi disputaturus auctor ille statuit, in-
terdum in tota Oratione esse tropum. Qui distinguere debuisset inter
Tropum ipsum (qui esse non potest, nisi in singulis vocibus) & tropi
affectionem, quæ accidere potest roti Orationi, ut notum est ex scholis
Rethoricas.

30. Postea de Tropo in prædicato affirmat, non videri
eum carere ratione, quia videatur mutatio significationis fieri in præ-
dicato: ut dicatur corpus, pro symbolo, sacramento, figura sive signo
corporis. Sed statim corrigit hanc opinionem, scribens, revera non
mutari significationem prædicati; et si mutatur, inquit, casus prædi-
cati: & fit additio aliqua ad copulam. Putat igitur Zwinglii Tro-
pum esse tutiorem & potiorem, qui copulam Est exponit per signifi-
cat. Quam sententiam etiam defendit Polanus: & aliquandiu Ioh.
Piscator. Sed hinc publicè abiecit & refutavit.

31. Videamus autem rationes Autoris illius protrope Zwinglii. I. Oportet, inquit, propriam significationem prædicati eviden-
ter manere in verbis Christi: Hoc est corpus meum: propter
id quod additur: quod provobis traditur.

NB.

B 2

Resp.